

Angel žalosti

Dragi angel,
umrla mi je babica,
ki sem jo imel tako rad.
Moj svet se je sesul.
Žalosten sem.
Spremljaj me v moji žalosti,
da se ne bom počutil tako sam.
Tolaži me in
vzemi me v svoje naročje,
da se lahko pri tebi razjočem.
Spremeni mojo žalost
v hvaležnost za vse,
kar mi je babica podarila,
kar sem lahko lepega
doživljal ob njej.
In podari mi zaupanje,
da me sedaj spremlja iz nebes
in bo vedno v spominu z menoj.
Vsega me objema
njena ljubezen,
ki je neumrljiva.

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

Prva nedelja v mesecu novembru se imenuje tudi zahvalna nedelja. Je dan, ko se Jezusu še posebej zahvalimo za vse dobrine tega sveta, ki nam omogočajo polno in udobno življenje. Ob tem, ko se mu lahko zahvalimo za vsakdanji kruh, pa tudi vse dobrine, ki jih prinašajo naša polja, sadovnjaki, morje, ... ne pozabimo izreči zahvale za zdravje, številna prijateljstva, požrtvovalne starše, katehete in učitelje. Jezus nas bo najbolj vesel, če si bomo znali vzeti čas in zahvalo izreči prav vsak dan: za drobne trenutke in pozornosti, ki nam prinašajo srečo in veselje. Pri vsaki sveti maši Jezus sam stopa med nas (v podobi hostije ga mnogi med vami lahko že sprejmete tudi v svoje srce). Bodimo mu hvaležni tudi za to njegovo darovanje. Radi in s hvaležnostjo ga povabimo v svoje vsakdanje življenje, da bo »naš« in da nas tako lahko vzpodbuja in varuje.

AK

MARIJA POMAGA BOLNIKOM

Blaž, Tinka, Urška in Jaka pogosto obiščejo svojo babico; tam imajo tudi bratrance in sestrične, zato je prav veselo. Babi ima zanje vedno kaj sladkega, tudi v njeni kuhinji lepo diši. Kadar jim začne pripovedovati o dedku in o svoji mladosti, jo tako radi poslušajo.

Včeraj zvečer pa je teta poklicala, da se je babici zdravje tako poslabšalo, da so jo morali peljati v bolnico in je ostala tam. Otroci so vedeli, da je težko bolna, saj sta bila mami in ati zelo zaskrbljena. Samo za kratek čas so lahko v bolnici pokukali v njeno sobo, kjer je mirno ležala med čudnimi aparati.

»Saj bo babi spet zdrava. Prosili bomo Marijo, naj ji pomaga. Marija, ki ji v litanijah vzklikamo »Zdravje bolnikov«, jo bo sigurno pozdravila,« je bila prepričana Urška.

»O Urška, to ni tako preprosto. Marija je res zdravje bolnikov, ni pa zdravje vseh bolezni. Ko je bolezen pretežka in zdravniki ne morejo več pomagati, se lahko zgodi le še čudež.«

»Veliko je čudežnih ozdravitev, ki jih izprosi Marija – to so tudi zdravniki potrdili in o tem se pogosto pogovarjamo tudi pri verouku. Tako bi lahko tudi naši babici izprosila zdravje,« je bila žalostna Tinka.

»Saj bomo še dane zmolili za njeno zdravje,« je obljubil ati in nadaljeval: »Prepričan sem, da je Marija že izprosila babici veliko milost. To je njena globoka vera in zaupanje v Boga. Poglejte, kako je bila vedno vesela in se sploh ni bala smrti! Vedno pa je molila za zdravo pamet – in še pri svoji starosti je včasih mislila hitreje od nas.«

Urška je danes nenavadno tiho poslušala in ni nič rekla. Še Jaka se je prej oglasil: »Kakšno zdravje bolnikov pa je potem Marija!?!«

Zdaj se je potrudil Blaž in mlajšim razložil: »Vsi vemo, da človek ni samo telo; vsak ima tudi dušo in duhovni, notranji svet, ki ga ne vidimo. Tu je naša pamet, pa volja, pa še veliko več!«

Jaka ni dobro razumel in ga je prekinil: »Oj, kako si pameten!«

»No, vidiš, to je tudi moj duh. In mojemu duhu pomaga Sveti Duh, da razmišljam o Bogu, o Mariji, o našem življenju,« se ni dal zmešati Blaž.

Urška pa je že postala nestrpna: »In kaj zdaj pomeni, da je Marija zdravje bolnikov – boš že povedal?!«

Končno je Blaž razložil: »To pomeni, da izprosi bolnikom moč za sprejemanje bolezni. Marija pomaga zdraviti naš notranji svet, lahko bi rekli notranje telo. Čisto po domače: Marija nas zna potolažiti tudi, če je bolezen neozdravljiva.«

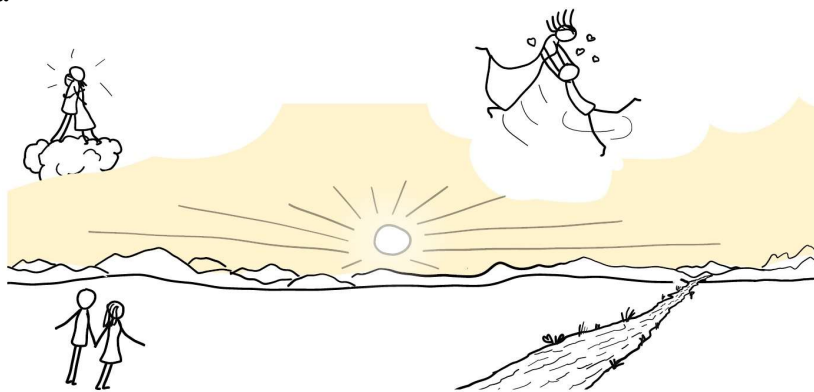
»Hvala Bogu, zdaj pa razumem!« sta naenkrat vzkliknila Urška in Jaka.

Poznaš kako bolno osebo? Vzemi si v teh dneh čas in jo obišči. Spregovori prijazno in opogumljajočo besedo ter pripoveduj o veselih in prijetnih trenutkih življenja. Nasmeh in dobra volja vselej delujeta pomirjujoče, kar pa bo bolni osebi prav gotovo veliko pomenilo.

Po: M. Strašek, Januš, Šmanice slovenske družine

Ali smo v nebesih povsem srečni?

Da.

Smo ljudje in hrepenimo na primer po tem,

da bi lahko bili vedno siti, da bi imeli ljubečo družino.

Nekateri se želijo spet srečati s staro mamo. Ali pa hočejo biti povsem zdravi.

Drugi sanjajo o konju, o genialnih nogometnih podvigih, ljubečih prijateljih, lepih oblekah, krasni postavi ...

Ko boš umrl, ti ne bo treba pokopati niti enega tvojega hrepenenja.

Bog jih bo vse izpolnil na svoj način: večje in lepše, kot si lahko sploh predstavljaš.

Bog sam bo zate in zame in za vse največja sreča na svetu.

Po: Youcat za otroke